

## Rødvinspletter på sjælen

Det er ret svært at få rødvinspletter helt væk. Der findes mange gode husråd, men jeg synes altid, man svagt kan ane, hvor pletten var. (Og hvis du nu ved noget, der virker perfekt, så glem det lige, for så ødelægger det hele andagten her)

Jesus udfører et under på søndag. Det gør Han så tit, men jeg tror dette under, er mit yndlings-under. Han forvandler vand til vin, da de løber tør for vin til den fest, Han er med til. Det er ikke kun fordi, jeg rigtig godt kan lide rødvin, at jeg holder af det under. Det er snarere fordi, der er så mange lag af betydning i den handling, at det er et under, der bliver ved med at vokse. Jeg forundres over det.

Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.« Og de fyldte dem helt op. Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.«

*Johs. 2, v. 6 - 10*

Jesus trådte ind midt i en fest, da Han stod frem i Israel. Israels folk var Guds eget folk, som levede i troen på, at de var Guds udvalgte, elskede folk. De hørte Gud til, og de havde en aftale med Ham om, at Han nok skulle passe på dem. Det er da noget af en fest. Desværre var de løbet tør for vin. De kunne godt trænge til, at Gud viste sig igen og f.eks. fjernede de der romere fra deres land. De trængte til at føle sig "udvalgte" igen.

Da trådte Jesus ind på scenen. Han havde masser af vin med, for Han var kommet for at opsøge og frelse de fortabte. Han var kommet for at vise mennesker, at de var udvalgt af Gud til at tilhøre Ham. Sådan som israelitterne i den første påske blev frelst fra døden ved blodet på dørstolperne – fordi de var udvalgte – sådan skulle Jesu blod nu frelse alle dem, der troede på Ham. Og tror på Ham. I troen på Jesus og i de mange kærlige ord, der udgik af Hans mund, fik mennesker igen grund til glæde. Festen var alligevel langt fra forbi, for nu var der vin nok til alle.

Desværre for israelitterne var det nu ikke længere kun dem, der var udvalgte. De var vant til, at der kun lige var vin nok til dem, men med Jesu evne til at forvandle vand

til vin, blev evangeliet nu forkyndt til verdens ende. Læg i øvrigt mærke til, at Han bruger de kar, der var beregnet til "renselse". Jesu vin er også beregnet til renselse.

For at tydeliggøre budskabet – og for at vi kunne fastholdes i troen – gav Jesus os to sakramenter. Dåben og Nadveren. Som små bliver vi døbt med få dråber vand til at tilhøre Gud og være Hans børn. I Nadveren forvandler Jesus det vand til vin. Ved sin død og opstandelse gør Han vandet på vores pande til rødvinspletter, der er umuligt at få af. Han sørger for, at det holder. Han holder.

Når det er så vigtigt, så er det fordi, der er så mange stemmer i verden, der forsøger at forklare os, at det jo bare er indbildning, alt det med Gud. Der er så mange, der forsøger at argumentere for, at små dråber vand i panden på et lille barn (eller ord i en gammel bog) jo selvfølgelig ikke kan have nogen betydning for det barn på længere sigt. Med videnskab og argumenter og tvivlende spørgsmål forsøger de at vaske dråberne væk. Jeg tror der ligger en større kraft bag, en djævelsk plan om at få os til at forkaste troen og tvivle på Guds løfter.

Men vandet er blevet til vin og dråberne er trængt ind i vores sjæl. Og rødvinspletterne på vores sjæl kan aldrig vaskes væk.

Jesus skænker op til os, søndag efter søndag, af sine livgivende dråber. Med en kraft, der forvandler vand til vin, forvandler Han os, som før var skrøbelige, dødelige, sårbare små eksistenser. Han giver os kraft og mod til at leve alligevel, elske alligevel, tro alligevel. Festen er ikke forbi. Den slutter aldrig. For der er vin nok til alle i Guds riges fest. Og rødvinspletterne er vores adgangsbillet, vores holdepunkt og vores adelsmærke. Tænk hvilken underfuld Gud, vi har.